

KESZI HARANGSZÓ

Budakeszi római katolikus egyházközségének kiadványa

2019. február 24

XVII. évfolyam 8. szám

Évközi 7.vasárnap

„Irgalmas a mi Urunk, Istenünk.”

Egyházközségünk hirdetése:

Február 24. évközi 7. vasárnap:

08:00 – + Márta

10:00 – Albrecht család élő és elhunyt tagjai

11:00 – Kisgyermekes szülőknek szánt szentmise

18:00 – Rózsafűzér Társulat élő és elhunyt tagjai

A szentmise olvasmányai:

1Sám 26,2.7-9.12-13.22-23

Zsolt 102

1Kor 15,45-49

Lk 6,27-38

Február 25. évközi 7. hétfő:

06:30 – +József, Gábor

Február 26. évközi 7. kedd:

06:30 –

Február 27. évközi 7. szerda:

06:30 –

Február 28. évközi 7. csütörtök:

06:30 –

18:30 - Szentségimádás a domonkos nővéreknél.

Március 1. évközi 7. péntek:

17:00 – 18:00: Gyóntatás

18:00 – +István

Március 2. évközi 7. szombat:

18:00 – Hálaadás

Március 3. évközi 7. vasárnap:

08:00 – Hálaadás

10:00 – +Gizella

18:00 – Soós és Csősz család elhunyt tagjai, +Miklós

Meghívó

Keresztény Ifjúsági Klub

alakul a KÉSZ Budakeszi Csoportjának

kezdeményezésére 2019.

február 26-án (kedden) este 7

órákor a plébánia udvarán

lévő hittan teremben. Bejárat

a Fő utca felől, kapunyitás 3/4

7-kor. Részletek az

oldalbejáratnál lévő hirdető táblá

Ökumenikus világimnap

„Jöjjetek mert már minden készen van” (Lukács 14,17)

Március 1. péntek 19 óra

Szent László Ház

A budekeszi Női Ökumenikus Imakör szeretettel várja a kedves testvéreket

Ferenc pápa: Semmi sem olthatja ki Isten irántad érzett szenvedélyes szeretetét!

Február 20-án a Szentatya arról elmélkedett az általános kihallgatás keretében, hogy miért mondjuk a Miatyánkban Istenről azt, hogy „mennyekben vagy”, és hogy Isten apai-anyai szeretete messze felülmúlja a földi szülők szeretetét.

Folytatjuk a Miatyánkról szóló katekézissorozatot. Minden keresztény ima első lépése a misztériumba, Isten atyaságának misztériumába való belépés.

Nem lehet papagáj módjára imádkozni. Vagy belépsz a misztériumba, azaz tudatosítod, hogy Isten a te Atyád, vagy nem imádkozol. Ha tehát imádkozni szeretnél Istenhez, az én Atyámhoz, a misztériumba való belépéssel kell kezdenem. Annak megértéséhez, hogy Isten milyen mértékben atya, szüleink alakjára szoktunk gondolni, de azt állandóan „finomítanunk” kell, valamennyire meg kell tisztítanunk. A Katolikus Egyház katekizmusa is ezt mondja, így fogalmaz: „A szív megtisztítása a személyes életünkben és kultúránkban származó apa- és anyaképre vonatkozik, amelyek befolyásolják Istennel való kapcsolatunkat” (KEK 2779).

Egyikünknek sem voltak tökéletes szülei, egyikünknek sem; ahogyan mi sem leszünk soha hibátlan szülők vagy pásztorok. Mindannyiunknak vannak hibái, mindannyiunknak.

Szeretetkapcsolatainkat mindig korlátaink keretei között és önzőségünk jegye alatt éljük, ezért gyakran beszenyeezi azokat a másik birtoklásának vagy manipulálásának vágya. Ez a magyarázata annak, hogy időnként a szerelemvallomások a harag és ellenségesség érzelmeibe csapnak át. „Nézd már, ezek a múlt héten még annyira szerették, most pedig már halálosan gyűlölik egymást” – nap mint nap tanúi vagyunk ennek! Ez az oka, az tudniillik, hogy mindannyiunkban vannak keserű, nem jó gyökerek, amelyek időnként felszínre törnek és bajt okoznak.

Ezért van az, hogy amikor Istenről mint „atyáról” beszélünk, miközben szüleink képére gondolunk, különösen, ha szerettek bennünket, ugyanakkor tovább is kell lépnünk rajtuk. Mert Isten szeretete, az Atyáé, „aki a mennyekben van” – azon kifejezés szerint, amelyet Jézus használnak javasol –, a teljes szeretet, amelyet mi ebben a földi életben csak tökéletlenül ízelünk meg. A férfi és a nő örökké a szeretet koldusa marad – a szeretet koldusai vagyunk, szükségünk van szeretetre. Keressük a helyet, ahol végre szeretnek bennünket, de nem találjuk. Mennyi felbomlott barátság és kihűlt szerelem van a világban, rengeteg!

A szerelem görög istene – a mitológiában – a legtragikusabb az összes között: nem tudni, hogy anyagi lény vagy daimón. A mitológia azt mondja, hogy Porosz és Penia fia, vagyis a leleményesség és a szegénység, akinek sorsa szerint magán kell hordoznia egy kicsit ezeknek a szülőknek a fizionómiáját. Itt gondolhatunk az emberi szerelem ambivalens természetére: képes erősen és élénken virágozni a nap egyik órájában, de rögtön utána elhervadni és elszáradni: amit megragad, mindig kicsúszik ujjai közül (vö. Platón: A lakoma, 203). Van egy mondata Ozeás prófétának, amely könyörtelenül kifejezi szeretetünk veleszületett gyengeségét: „Szereteted, mint a reggeli felhő, és mint a harmat, hamar tovatűnik” (Oz 6,4). Láthatjuk, gyakran ilyen a mi szeretetünk: ígéret, melyet nehezünkre esik megtartani, próbálkozás, mely hamar erejét veszti és elpárolog, mint amikor reggel felkel a nap, és felszárítja az éjjeli harmatot.

Hányszor előfordul, hogy mi, emberek ilyen gyengén és időszakosan szeretünk! Mindannyiunknak van róla tapasztalatunk: szerettünk, de

aztán az a szeretet eltűnt vagy elgyengült. Vágytunk szeretni, de aztán korlátainkba, erőink szegénységébe ütköztünk: képtelenek voltunk megtartani az ígéretet, amelyet a kegyelmi napokban könnyűnek találtunk megvalósítani. Végeredményben Péter apostol is félt, és menekülnie kellett. Péter apostol nem volt hű Jézus szeretetéhez. Mindig ott rejtőzik bennünk a gyengeség, mely vesztünket okozza. Koldusok vagyunk, akiket az a veszély fenyeget az úton, hogy sosem találunk rá teljesen a kincsre, amelyet életünk első napjától keresünk: a szeretetre.

De létezik egy másfajta szeretet, az Atyáé, „aki a mennyekben van”. Senki sem kételkedhet abban, hogy ő is címzettje ennek a szeretetnek! Ő szeret bennünket. Szeret engem – mondhatjuk. Még ha apánk és anyánk nem szeretett volna is minket – történelmi hipotézis –, van egy Isten a mennyben, aki úgy szeret bennünket, mint senki más nem szeretett és nem is fog szeretni ezen a földön. Isten szeretete állandó. Izajás próféta azt mondja: „Megfeledezhet-e csecsemőjéről az asszony? És megtagadhatja-e szeretetét méhe szülöttétől? S még ha az megfeledeznék is, én akkor sem feledkezem meg rólad. Nézd, a tenyeremre rajzoltalak” (Iz 49,15–16). Ma divatos dolog a tetoválás: „A tenyeremre rajzoltalak.” „A kezemre tetováltalak!” Isten kezén vagyok, így [mutatja a pápa], és nem tudom ezt eltüntetni. Isten szeretete olyan, mint az anya szeretete, amelyről sosem feledkezhet meg. És még ha egy anya meg is feledkezne? „Én nem feledkezem meg rólad”, mondja az Úr. Ilyen az Isten tökéletes szeretete, így szeret ő bennünket!

Ha minden földi szeretetünk szétmorzsolódna, és ha csak por maradna kezünkben, akkor is mindig ott van mindannyiunk

számára Isten egyedülálló, lángoló, hűséges szeretete. Szeretetéhségünkben, melyet mindannyian érzünk, nem olyasmit keresünk, ami nem létezik: hanem ez az éhség felhívás arra, hogy ismerjük meg Istent, aki atya. Szent Ágoston megtérése például ezen a vízváltáson megy keresztül: a fiatal és briliáns szónok egyszerűen a teremtmények között keresett valamit, amit egyetlen teremtmény sem tudott megadni neki, mígnem egy napon bátorságra lelt ahhoz, hogy felemelje tekintetét. És azon a napon megismerte Istent, a szerető Istent.

A „mennyekben” kifejezés nem messzeséget jelent, hanem a szeretet gyökeres másságára utal, egy másik szeretetdimenzióra, egy fáradhatatlan szeretetre, egy mindig megmaradó, sőt mindig rendelkezésre álló szeretetre. Elég azt mondani, hogy „Atyánk, aki a mennyekben vagy”, és az a szeretet, már jön is hozzánk.

Ezért ne félj! Egyikünk sincs egyedül! Ha az a csapás érne, hogy földi apád megfeledezne rólad, és te haragudnál rá, nincs megtagadva tőled a keresztény hit alaptapasztalata: annak tudata, hogy Isten szeretett gyermeke vagy, és semmi sincs az életben, amely kiolthatná az ő irántad érzett szenvedélyes szeretetét!

Fordította: Tózsér Endre SP